

BYZANTINE CHANT: THE RECEIVED TRADITION

A Lesson Book

By John Michael Boyer

CAPPELLA
ROMANA
PUBLISHING
Portland, Oregon

TABLE *of* CONTENTS

Letter from His Eminence, Metropolitan GERASIMOS of San Francisco	xiii
Foreword by Rev. Dr. Romanos Karanos	xv
Foreword by Dr. Achilléas Chaldæákis (English Translation)	xvii
Foreword by Dr. Achilléas Chaldæákis (Greek Original)	xix
Preface	xxiii
Byzantine Music Pædagogy in the New World	xxiii
The Karás Method	xxv
About the Text	xxvii
Acknowledgments	xxix
Introduction	1
CHAPTER 1: NOTES & RHYTHM	7
Lesson I: The Soft-Diatonic Scale	11
Lesson II: Μαγρυγίαι – Signatures	14
Lesson III: Melodic Movement by Step	18
Lesson IV: Time & Rhythm	35
Lesson V: Rhythmic Subdivision	50
Lesson VI: Melodic Movement by Leaps of 2 & 3 (3rds & 4ths)	59
Lesson VII: Rhythmic Subdivision Continued	69
Lesson VIII: More Melodic Leaps	79
Guide to Ascending & Descending Characters	81
Lesson IX: Some Additional Theoretical Points	88
CHAPTER 2: MUSICAL EXPRESSION & ORTHOGRAPHY	93
Introduction	95
Concerning Ornamentation	96
Concerning Vocal Technique	97
Approaches to Ornamentation	98
General Principles of Ornamentation	100
Expressive Characters	102

by Achilléas Chaldæákis

It is with pleasure that I write this foreword to the work of my excellent friend and gifted colleague, John Michael Boyer. The work is a testament to his experience grounded in many years of study, interpretation, and teaching of the Psaltic Art. It is a book that will undoubtedly be of great benefit to Anglophone students of the Art.

John's combined qualities uniquely suit him to contributing to the future of the Psaltic Art's English-language tradition: he is proficient with Greek in addition to his native English; he has a strong grasp of the teachers who have contributed to the contemporary approach to the Psaltic Art's theory, and it is informed by his rigorous study of the relevant theoretical manuals in Greek and in English, and – more importantly – by his insights that draw on his experience. He has indisputable and widely-recognized skill with the art's oral tradition, formed through many years of training at the feet of famous teachers, both living and now departed, in Greece and in America. His practical ability in chanting has been honed by uninterrupted years of music ministry and performance both in places of worship and in concert halls. He is a well-known and respected teacher of the Psaltic Art, and his efforts have borne much fruit, especially with English-speaking students starting from scratch, some with no prior special theoretical knowledge or practical skill at the outset.

Fifteen years ago, I had the opportunity at an academic and artistic event in America to articulate a number of concerns, reflections, and specific proposals regarding how the Psaltic Art might take root in the English language. The questions I raised concerned the fundamentals of knowing the art, the methodology of teaching it, and how to enrich its expression and interpretation.

While I believe many of these questions remain open for the Psaltic Art in English, I am nonetheless strongly convinced that undertakings like John's book are possible as a result of the creativity, flexibility, and limitless adaptability inherent to the Psaltic Art.

In particular, as the English tradition develops, the following characteristics must be recognized as foundational to the art: the language itself, with all its nuances and philosophical connotations; and the form and shape of the language's core syntax in both theoretical and practical didactic expression; the language's native poetic structure as rendered in hymnographic texts, centered as the rational basis of all musical ideas and inspiration; the corresponding re-articulation of hymnography's methodology and typology in a manner comprehensible in English; all of this while also acknowledging the need for English-language students to be good stewards of the existing psaltic tradition, in all of its timeless historical and aesthetic richness.

The ultimate objective of such an approach is the creation of an independent, robust, and dynamic Anglophone expression and tradition of the theory and practice of the psaltic art, including comprehensive models to follow with both theoretical and practical sophistication. This will enable creativity free from dogmatic obsessions, rigid fundamentalism, or sterile, rote imitation, phenomena already all too common in existing literature and practice, both in Greek and in other languages.

With the present book, John Michael Boyer has taken a significant step towards this vision. My sincere hope is that he continues on this academic and artistic path. It is my belief that in doing so, he will reserve for himself a historic role as one of the originators of this new possibility – a seamlessly native approach to the art from a new people in a new language – the English-speaking, music-loving community.

– Achilléas Chaldæákis

του Αχιλλέα Χαλδαιάκη

Με χαρά προλογίζω το πόνημα του εκλεκτού φίλου και χαρισματικού συναδέλφου John Michael Boyer. Πρόκειται για κατάθεση βιωματικής εμπειρίας, βασισμένης σε πολύχρονη μελέτη, ερμηνεία και διδασκαλία της Ψαλτικής Τέχνης· ένα έργο που αναμφίβολα θα καταστεί άκρως επωφελές για τους αγγλόφωνους θιασώτες της Τέχνης.

Στο πρόσωπο του συγγραφέα συντρέχουν συγκυρίες άκρως ευνοϊκές για τις επέκεινα προοπτικές της αγγλόφωνης παράδοσης της Ψαλτικής Τέχνης: Η άριστη γνώση της μητρικής του γλώσσας, της αγγλικής, υποβοηθούμενη εν προκειμένω και από την παράλληλη επάρκεια χρήσης και κατανόησης της ελληνικής. Η επισταμένη και διεισδυτική παρακολούθηση, βιβλιογραφικά αλλά κυρίως εμπειρικά, της εγγράμματης διάστασης της σύγχρονης προσέγγισης της θεωρίας της Ψαλτικής Τέχνης, όπως αποτυπώνεται καταγεγραμμένη σε σχετικά θεωρητικά εγχειρίδια, ελληνόφωνα και αγγλόφωνα. Η πανθομολογούμενα και αδιαμφισβήτητα εγνωσμένη δεξιότητά του στην παράδοση της προφορικότητας της Τέχνης, μια δεξιότητα που διαμορφώθηκε κατόπιν πολυετούς μαθητείας του παρά τους πόδας περιωνύμων διδασκάλων, ζώντων και τεθνεώτων, στην Ελλάδα και στην Αμερική. Η εν τοις πράγμασι επιβεβαίωση της ψαλτικής δεινότητάς του, με την ήδη επί σειρά ετών αδιάκοπη επιτελεστική μουσική διακονία του σε χώρους λατρευτικούς ή συναυλιακούς. Η ευδόκιμη και σταδιακά αγλαόκαρπη ενασχόλησή του με τη διδασκαλία της Ψαλτικής Τέχνης, στην ειδική απεύθυνσή της σε αμιγώς αγγλόφωνο ακροατήριο, μάλιστα δε απροϋπόθετα, χωρίς προαπαιτούμενες

για το ίδιο αυτό ακροατήριο ειδικές θεωρητικές γνώσεις ή πρακτικές δεξιότητες.

Ο υποφαινόμενος, ήδη προ δεκαπενταετίας, ευκαιρίας δοθείσης κατά τη διάρκεια ακαδημαϊκής και καλλιτεχνικής εκδήλωσης στην Αμερική, είχε διατυπώσει προβληματισμούς, σκέψεις αλλά και ειδικές προτάσεις σχετικά με κομβικά μελλοντικά ζητούμενα επί της αγγλόφωνης εκδοχής της Ψαλτικής Τέχνης· προτάσεις σχετικά με την ουσία της γνώσης της, τη μεθοδολογία της διδασκαλίας της, τον εκφραστικό εμπλουτισμό της ερμηνείας της. Οι προβληματισμοί αυτοί παραμένουν ακόμη ανοικτοί σε περαιτέρω διερευνήσεις. Ισχυρή είναι, πάντως, η πεποίθησή μου ότι εγχειρήματα παρόμοια του ανά χείρας πρέπει απαραίτητως να λαμβάνουν υπόψιν και να αξιοποιούν δημιουργικά την εγγενή ελαστικότητα και την απεριόριστη προσαρμοστικότητα της Ψαλτικής Τέχνης.

Ειδικότερα, για την επιχειρούμενη προσέγγιση της Τέχνης υπό το πρίσμα μιας νέας γλώσσας, εν προκειμένω της αγγλικής, ως θεμελιωδώς ασφαλή, διδακτικώς αποτελεσματικά και επιτελεστικώς αποδοτικά, θα πρέπει να αναγνωρίζονται, αδιαπραγμάτευτα, τα ακόλουθα εχέγγυα: Η ίδια η γλώσσα, με όλες τις ερμηνευτικές αποχρώσεις και φιλοσοφικές συνδηλώσεις της. Η επί τη βάσει αυτής της γλώσσας σύνταξη, διαμόρφωση και διατύπωση του όποιου θεωρητικού και πρακτικού διδακτικού λόγου. Η συμβατή με τη φύση της ίδιας γλώσσας ποιητική κατάστρωση των υμνογραφικών κειμένων, αυτού του έλλογου ερείσματος οποιασδήποτε μουσικής ιδέας και έμπνευσης. Η ανάλογη αναδιαμόρφωση της μεθοδολογίας και τυπολογίας της μελοποιίας, του τρόπου δηλαδή κατά τον οποίο επενδύεται μουσικά ο (αγγλόφωνος) ποιητικός/υμνογραφικός λόγος. Η συνακόλουθη ανάδειξη της αδήριτης αναγκαιότητας διαχρονικής (ιστορικής και αισθητικής) εποπτείας στη συνολικά υφιστάμενη προγενέστερη παράδοση του σχετικού ψαλτικού ρεπερτορίου.

Ευκταίος και ιδεώδης τελικός στόχος των παραπάνω παραμένει η δημιουργία μιας αυτοτελούς, στιβαρής και δυναμικής, αγγλόφωνης παράδοσης προσέγγισης της θεωρίας και πράξης της Ψαλτικής Τέχνης· η εκπόνηση αμιγώς πρωτοτύπων, θεωρητικής και πρακτικής υφής, πονημάτων αποδεσμευμένων από δογματικές προσηλώσεις, προσωποπαγείς αγκυλώσεις και στείρους μιμητισμούς, φαινόμενα που αποτυπώνονται εν πολλοίς στην υφιστάμενη (ελληνόγλωσση και παντοιόγλωσση) βιβλιογραφία ή και πρακτική.

Με το ανά χείρας πόνημα, ο John Michael Boyer επεχείρισε ήδη ένα πρώτο βήμα. Εκφράζω την ελπίδα η συνέχιση της σχετικής δραστηριότητάς του, σε επίπεδο ακαδημαϊκό και καλλιτεχνικό, να του επιφυλάσσει τον ιστορικό ρόλο του εισηγητή αυτής της νέας δυνατότητας απρόσκοπτης προσέγγισης της Τέχνης από συλλήβδην το αγγλόφωνο φιλόμουσο κοινό.

– Αχιλλέας Χαλδαιάκης